

Mosippan ute i backarna står...

Inte riktigt än – men snart. Mosippan är en av de vårväxter som dagens ungdomar möjligen känner till men sannolikt inte har sett, den har blivit alltför sällsynt. Mosippan behöver ljusa magra skogar. Skogsbetet och luckhuggningarna har sedan länge upphört liksom i stor utsträckning skogsbränderna, och de ljusöppningar som förr fanns i skogen är nu borta. Risiga sönderkörda kalhyggen och täta granplanteringar är inget för mosippan. Skogsgödsling gör att den konkurreras ut av andra växter. Den vill också ha väl-dränerad mark och växer därför bl.a. på våra åsar. Grustäkterna under 1900-talet för vägbyggen och markutfyllnader har inneburit att många av de gamla mosippsförekomsterna helt enkelt grävts bort. Den är nu rödlistad som starkt hotad, EN (-dangered) i den svenska rödlistan.

Länsstyrelsen gjorde i fjol en fullständig inventering av alla kända växtplatser i länet. I Surahammars kommun finns i dag bara kvar fyra kända lokaler med ett fåtal plantor. Ramnäs Virsbo Naturklubb har tagit sig an lokalerna och försöker få mosippan att överleva genom olika insatser. Ett nationellt åtgärdsprogram för mosippan är också på gång och förhoppningsvis kan man klara de lokaler som man nu känner till och kanske t.o.m. få den att öka. Ser du en mosippa, betrakta den med vördnad. Den kan vara mycket gammal. Det behöver väl inte påpekas att mosippan är totalfridlyst och inte får plockas eller grävas upp.

Einar Marklund

Mosippor i tätortsnära skog, invid elljusspåret i Ramnäs. 5/5 2008 Foto: Tom Sävström